

Mink

Minken (*Mustela vison*) har kommit till Europa från sitt naturliga utbredningsområde i Nordamerika via pälsdjursfarmer. I Sverige har minken blivit ett av de vanligaste rovdjuren och den återfinns i alla Sveriges landskap. Så länge det finns vatten (sött eller salt) i närheten trivs minken i många olika miljöer.

Födan är varierad och består av såväl landlevande som vattenlevande djur. Sorkar, fåglar, fiskar, kräftor och grodor är djur som står på minkens meny. Minken ger sig också på markhäckande fåglar, dess ägg och ungar samt kräftor.

Artens päls är vanligtvis mörk men det kan variera eftersom olika färgvarianter rymt/släppts ut ur fångenskap. Honan föder 3 till 6 ungar i början av maj som efter ett år blir könsmogna. Minkens närmaste släkting är flodiller (även kallad europeisk mink) som numera är utrotningshotad men dock aldrig förekommit i Sverige.

Skador och olägenheter

Minken är en införd art och bekämpas idag på många håll. Framförallt på grund av att den tar fåglar vilket kan leda till en kraftig nedgång i fågelbestånden. Sverige har undertecknat konventionen om biologisk mångfald som bland annat innebär att de ska förhindra införseln av, kontrollera eller utrota främmande arter som hotar ekosystem, livsmiljöer och arter.

Förebyggande åtgärder

Om man har minkuppfödning eller minkar i bur har man ett stort ansvar att se till att ingen mink kommer ut i naturen.

Jaktbestämmelser

Jakttiden för mink är året om för att förebygga skador på vilt (skydds jakt). Det finns idag cirka 30 godkända fälltyper för fångst av mink.

Ansvar

Minkar är inte klassade som skadedjur, eftersom de inte orsakar olägenhet för människors hälsa. Fastighetsägaren får själv ta ansvar för att vidta åtgärder mot mink.